

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ

اللّٰهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

قال رسول الله: أَيُّهَا النَّاسُ، لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَيَّ

أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَيَّ عَرَبِيٍّ إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ.

VEDA HUTBESİ

Değerli Mü'minler!

Milâdî 610 yılında, Mekke'deki Nûr dağında başlayan Yüce Kitabımızın indiriliş süreci yaklaşık yirmi üç yıl devam etmiş; Allah'ın rızası ve insanlığın kurtuluşu uğruna çekilen nice çileler, acılar ve özverilerden sonra bu süreç tamamlanmıştı. Rasûlüllah Efendimiz, 632 yılında Arafat meydanında yüz bini aşkın Sahâbe'ye hitaben yaptığı ve "Veda Hutbesi" diye isimlendirilen tarihî konuşmasıyla bu dinin kemale erdiğini ilan etmişti.

İslâm'ın ana ilkelerinin sunulduğu bu konuşmada Hz. Peygamber orada bulunanlara şöyle hitap etti:

"Ey insanlar! Bugünleriniz nasıl kutsal bir gün ise; bu aylar, bu şehir nasıl mübarek ve kutsal ise; canlarınız, mallarınız, namus ve onurlarınız da öylece değerlidir ve her türlü saldırıya karşı dokunulmazdır.

Ashâbım! Hepiniz Rabbinize kavuşacaksınız; O da sizi yaptıklarınızdan dolayı sorguya çekecektir. Benden sonra eski Câhiliye sapkınlığına dönmeyin, birbirinizin canına kıymayın!.. Elinin altında bir emanet bulunan kimse, onu kendisine emanet edene iade etsin.

Ne haksızlık ediniz, ne de haksızlığa boyun eğiniz. Allah böyle hükmetmiştir... Câhiliye devrinden kalma kan davaları

kaldırılmıştır. Faizin her türlü de kaldırılmış, ayaklarının altına alınmıştır.

Ey insanlar! Sizlere kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Sizin kadınlar üzerinde haklarınız var, kadınların da sizin üzerinizde hakları var... Kadınlara en iyi şekilde davranmanız gerekmektedir.

Ashabım! Sözümlü iyi dinleyiniz... Müslüman müslümanın kardeşidir. Bir müslümana kardeşinin kanı ve malı helal değildir; malını gönül hoşluğu ile vermişse o başkadır.

Kimse kendi suçundan başkasıyla sorumlu tutulup cezalandırılmaz.

Dikkat ediniz... Şu dört şeyden kesinlikle uzak durunuz: Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayınız, haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayınız, zina etmeyiniz, hırsızlık yapmayınız."

Muhterem Müslümanlar!

Aziz Peygamberimizin, bazı bölümlerini arzettiğim bu konuşmayı günümüzden yaklaşık 1400 yıl önce yaptığını unutmayalım. O zamanlar, dünyanın en uygar ülkelerinde bile, eğlence olsun diye insanlar arenalarda birbirine veya vahşi hayvanlara öldürtülüyordu. Dünyanın her yerinde "alttakiler" insan sayılmıyor, hayvan ve eşya muamelesi görüyordu.

İşte böyle bir dünyada; cehaletin, acımasızlığın ve zulmün hızla yayıldığı bir ortamda Mekke'de bir ses yükseliyordu: "Ey insanlar! Rabbiniz bir, atanız da birdir; hepiniz Âdem'in çocuklarısınız, Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın Araba üstünlüğü yoktur. Beyaz ırkın siyaha, siyah ırkın beyaza üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvâdadır."

Bu çağrının yankı bulduğu bütün İslâm beldelerinde yüzyıllar boyunca farklı ırk ve dine mensup insanlar bir arada barış içinde yaşadılar.

Çağımız, yeniden bu ahlâkı arıyor. İnsana, canlı ve cansız tüm doğaya saygı gösterilmesini ve onların korunmasını sağlayan bir ahlâk istiyor. Tarih göstermiştir ki, bunu ancak âlemlere rahmet olarak gönderilen o yüce Peygamber'in çağrısına uyanlar başarabilir.